

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen
verschijnt eens in de veertien dagen

Kommissie van redactie:

Ds. M. Baan, Driebergen; Ds. G. Blom, Meerkerk; Ds. H. C. van der Ent, Katwijk aan Zee; Ds. R. Kok, Soest; Ds. H. van Leeuwen, Urk; Ds. D. Slagboom, Barendrecht; Ds. M. C. Tanis, Sliedrecht-Centrum; J. van Heteren, Sliedrecht-Centrum en Joh. van der Lee, Alphen aan den Rijn.

Redactie:

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13,
Meerkerk. Telefoon 01837 - 357

Administratie:

Joh. van der Lee, Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn, telef. 01720-73814, postrekening 70.43.50, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het Pand” te Alphen aan den Rijn. Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Ver. Staten en Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,20 per mm. Bij kon-trakt korting.

De prediking van de wegbereider des Heeren

Met deze korte indringende prediking trad Johannes de Doper op in de woestijn van Juda. Hij was de heraut van de Heere Jezus die voor Hem heen gezonden was om Zijn weg te bereiden. Die prediking was een oproep tot waarachtige bekering, waarin de eis van de wet door-klinkt: Bekeert u, maar waarin toch ook de toon van het evangelie niet gemist wordt. Bekeert u, het kan nog, want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. Met deze boodschap trad Johannes op in de geest en de kracht van Elia.

Zoals het toen was is het nu nog. Altijd moet de heraut aan de Koning, altijd moet Johannes de wegbereider aan de Heere Jezus voorafgaan. Door schuldbesef, verootmoediging en berouw moet de weg gebaad voor de verzoenende genade Gods in Christus. Daarom heeft de prediking van Johannes de Doper ook voor ons grote betekenis.

Bekeert u. Deze eis stelde Johannes met grote kracht aan allen die hem kwamen horen, zowel aan Joden als aan Romeinse soldaten. Die eis werd gesteld aan de Farizeeërs zowel als aan tollenaars en zondaars. Die eis tastte dode vorm en sleur aan waarbij veel mensen leefden, die eis roept op tot de vreze des Heeren en tot dienst aan de levende God.

Bekeert u. Johannes verklaarde ook wat die eis inhield voor de mensen tot wie hij zich richtte. Farizeeërs en Sadduceeërs noemde hij adderengebodsels die de vrucht van de vreze des Heeren ten enenmale misten. Hij heeft hen erop gewezen dat het juist om die vrucht gaat en heeft hen voorgehouden: Brengt dan vruchten voort, der bekering waardig. Mensen die op hun afkomst roemden, die bouwden op het feit dat zij kinderen van Abraham waren ontnam hij die grond, door op de stenen die daar in de woestijn lagen te wijzen, waaruit Gods almacht Abraham wel kinderen zou kunnen verwekken.

Dat wil zeggen, God is niet van de natuurlijke kinderen van Abraham afhankelijk, want Hij kan waar alle leven ontbreekt, zoals bij die stenen, leven verwekken. Ja Hij kan leven verwekken uit de dood, en Hij doet het naar Zijn vrijmachtig welbehagen.

Tollenaars en soldaten heeft Johannes de weg van gerechtigheid, eerlijkheid en oprechtheid gegeven. Als we nu alles samenvatten blijkt dat Johannes de eis van de waarachtige bekering stelde, die zich in het uiterlijke, in het gewone leven moet openbaren, maar die geworteld is in het hart waaruit de uitgangen des levens zijn. Bekering van hart en leven, van de gehele mens, die gepaard gaat met zelfverloochening en breken met de zonde, die vooral gepaard gaat met een gebroken hart en een verslagen geest die God niet zal verachten. Bekering waarin anderszijds uitkomt een hartelijke keus om in Gods wegen te gaan met de dagelijkse bede: Heere maak mij Uw wegen bekend, leer mij Uw paden. Leid mij in Uw waarheid en leer mij. Neig mijn hart tot de vrees van Uw Naam.

Bekeert u, want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. Die eis wordt door middel van

Bekeert u, want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.

Mattheus 3 : 2.

de bediening van het Woord ook aan u en mij gesteld. Die eis komt van 's-Heeren wege tot mensen die voortleven naar het goeddunken van hun hart, die opgaan in de dingen buiten God, die niet geven om God en om Zijn dienst of ook niet om eigen behoud. Ik weet niet of zulke mensen dit zullen lezen, maar dat zou toch kunnen zijn, en daarom moeten zij erop gewezen worden dat de Heere geen lust heeft in hun ondergang en dat Hij daarom de eis stelt: Bekeert u, waarom zoudt gij sterven?

Bekeert u, die eis wordt ook gesteld aan de gerusten te Sion, mensen die wel godsdienstig zijn die steunen op hun belijdenis en op het verbond, maar die niet gekomen zijn tot inwilliging van de eisen van het verbond, die derhalve vreemd zijn aan de verbreking van het hart over hun zonden voor God en die daarom ook nog nooit uit de diepte geroepen hebben: Heere wees mij genadig. Deze mensen willen wij in liefde ernstig waarschuwen, bekeert u, want als u op bovengenoemde gronden bouwt, komt u verkeerd uit. Dat bed is tekort om zich er op uit te strekken en dat deksel is te smal om zich eronder te voegen. Bekeert u, want anders zullen tollenaars en zondaars u voorgaan in het koninkrijk Gods.

Bekeert u, die eis komt ook tot mensen die in beschouwende zin goed kunnen vertellen wat er alzo gekend moet worden, die mogelijk wel opgeven over hun zelfkennis en beschouwingen houden over vrije genade, maar van wie het leven daarmee in strijd is, bij wie als het maar in hun voordeel uitkomt er van alles bij door kan. Tot deze mensen moet met grote ernst gezegd: Bekeert u, een iegelijk die de Naam van Christus noemt, sta af van ongerechtigheid.

Bekeert u, een iegelijk die de Naam van Christus gesteld aan mensen die op goede gronden kunnen verklaren dat de Heere hen naar Zijn vrijmachtig welbehagen getrokken heeft uit de duisternis tot Zijn licht, maar van wie de Heere zegt: Dit heb Ik tegen u dat gij uw eerste liefde verlaten hebt. Gedenkt dan waarvan gij uitgevalen zijt, en bekeert u, en doe de eerste werken, en zo niet ik zal haastiglijk komen en zal uw kandelelaar van zijn plaats weren indien gij u niet bekeert.

Mogelijk merkt iemand op, dat een mens zich toch niet kan bekeren omdat hij dood is in zonden en misdaden. Ik zou die opmerking in de eerste plaats met een vraag willen beantwoorden: Bent u daar zelf mee op de hoogte gekomen, bent u daar werkzaam mee geworden, hebt u de ernst en de benauwenis daarvan gevoeld? Het is op zichzelf waar dat de waarachtige bekering vrucht is van de wedergeboorte, vrucht is van de vernieuwing van het hart, en dat is niet het werk van een mens maar van God de Heilige Geest. Maar ook dit is waar dat God de Heere recht heeft om de eis van de ware bekering aan ieder mens te stellen, en dan vooral aan hen die leven bij de bediening van het evangelie. Johannes de Doper stelde die eis aan Joden en heidenen. God heeft de mens zo geschapen dat Hij Hem kon en wilde dienen, en dat hij dat nu niet

VAN DE ADMINISTRATIE

Ook voor ditmaal mogen wij verrassingen doorgeven, waarvoor bij deze onze hartelijke dank. In totaal ontvingen wij aan giften en overbetalingen, „w.o. een gift van f 50,- via Ds. Blom” f 646,-. Daarbij konden wij weer 12 nieuwe abonnees noteren. Ook van verschillende zijden werden proefnummers aangevraagd om ermede te werken, waarbij wij bij deze allen veel succes toewensen. Het één als het ander is wel een bewijs hoe „Bewaar het Pand” gewaardeerd wordt, alsook dat bij velen nog onbekend is. Al onze abonnees hebben hier een taak om mede te werken tot meerdere bekendheid te geven aan ons blad. Wie verblijdt ons een volgende maal? Gironummer is bekend, nl. 70.43.50 t.n.v. Amd. „Bewaar het Pand”, Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn.

v. d. L.

N.B. Ingesloten vindt U een girobiljet voor de betaling van het abonnementsgeld voor de nieuwe jaargang. Dit biljet is niet bestemd voor hen, die reeds betaalden of op een andere wijze tot betaling willen overgaan. Spoedige overmaking van het verschuldigde (eventueel met een toegift) stelt de administrateur zeer op prijs. En de hele redactie van ons blad met hem.

Bij voorbaat hartelijk dank.

B.

meer kan is geen schuld om achter weg te schuilen, maar dat stelt schuldig voor God die evenwel Zijn rechtmatige eis niet loslaat.

Waar u dan met die eis moet blijven? Dat moet u op de knieën brengen voor Zijn aangezicht. Dat moeten en niet kunnen moet u er toe brengen om de Heere te vragen of Hij u uit genade wil geven wat u niet hebt en niet wilt en niet kunt. Die eis mag worden omgezet in een gebed tot de Heere die mensen die in deze nood in deze spanning leven aanmoedigt: Doe uw mond wijd open, en ik zal hem vervullen. Daarom mag aan de Heere gevraagd: Heere bekeer mij bij aanvang of voortgang. Heere bekeer ons tot U dan zullen wij bekeerd zijn. Trek ons dan zullen wij U nalopen.

Wordt vervolgd.

Alphen.

Ds. Sneep.

Besprekingen van de Heilige Oorlog

39

Mensziel heeft het oordeel des doods aanvaard, buigt in het stof der verootmoediging. Tot verheerlijking van de Heere heeft het nieuwe leven der genade God hartelijk lief in Zijn rechtvaardigheid. De ootmoedige bekentenis naar het rechtvaardig oordeel Gods tijdelijke en eeuwige straf verdiend te hebben is voor het innerlijk leven van grote betekenis. Hier roept de boetvaardige zondaar uit: „Het zijn de goedertierenheden des Heeren dat ik nog niet vernield ben. Naar recht was mijn plaats geweest in de buitenste duisternis.”

Deze belijdenis is tot verheerlijking van de Vader van Wiens hart wij ons kwamen af te scheuren. Van de Zoon daar Hij door ons genageld werd aan het kruis. En van de Heilige Geest daar wij Hem in Zijn twistingen met ons zo menigmaal smarte kwamen aan te doen door onze afkerigheid. Het is nu bekend dat de straf der zonde, hoe zwaar die ook is, geheel in overstemming staat met de daad der zonde.

In deze diepe vernedering heeft Mensziel de pardonbrief van Gods genade, de brief van Zijn vergevende liefde op zegel ontvangen. Vanuit deze brief die verzegeld is met het dierbare

bloed van de Zone Gods, ontvangt het hart de verzegeling van de Heilige Geest, en dat is Zijn getuigenis in het hart, in het geloof. Bovendien trok de Vorst hun de treurklederen uit en gaf hun sieraad voor as, vreugde-olie voor treurigheid, het gewaad des lofs voor een nauwde geest.

Hij gaf hun ook drie juwelen van goud en kostelijke stenen. Hij nam de stroppen weg, wierp hun gouden ketenen om de hals en deed ooringen in hun oren. De gevangenen, deze troostrijke en aangename woorden van Prins Immanuël gehoord en alles wat gedaan gezien hebbende, bezweken bijna. Want de genade, de zegeningen en het pardon waren zo onverwacht, zo heerlijk en zo groot, dat ze niet bij machte waren het zonder schudden op de been te houden. Ja, de heer Wil viel geheel in zwijm, maar de Prins trad toe en stak Zijn eeuwige armen onder hem, kuste hem en omhelsde hem en beval hun allen goedsmoeds te wezen, want alles zou even snel uitgevoerd worden als tot hen gesproken was. Hij kuste en omhelsde ook de twee anderen die Wils metgezellen waren. Hen vriendelijk toelachende zeggende: „Neemt dit aan als tekenen van verdere liefde, gunst en ontferming over u; Ik beveel u mijnheer Registreerder dat gij in de stad Mensziel zegt, wat gij gehoord en gezien hebt.”

Het heil door de grote en heerlijke Immanuël verworven past Hij door Zijn Woord en Geest toe aan het hart. Dan blijft er geen twijfel noch verdenking meer over. Spoorloos is het ongeloof verdwenen, weet dat hij in de tegenwoordigheid van de door God gezalfde Koning niet kan bestaan. Maar bedenkt het wel, vanuit de verte loert hij nog op u, want hij is wel bang van de Koning, maar niet van Zijn onderdanen. Bij de minste afwijking van de Heere sluipt de helse vogelaar weer binnen met zijn zoet gefluit.

Toen, in de toepassing van het door Christus verdiende heil, werden de banden en boeien voor hun aangezicht in stukken geslagen en zo in de lucht geworpen en hun treden werden onder hen ruim gemaakt. En het hart sprak in ootmoedige erkentelijkheid: „Gij hebt mijn voetstappen ruim gemaakt.” De Heere wil dat Mensziel zal wandelen in de ruimte door Hem geschenken.

Dit deed hen nedervallen aan de voeten van hun Prins, die zij ook kusten en met tranen nat maakten, roepende met een zeer grote stem: „Geprezen zij de heerlijkheid des Heeren van deze plaats.”

Daarop beval Hij hun op te staan en naar de stad te gaan om daar te vertellen wat de Prins gedaan had in de naam Zijns Vaders. Hij gelastte ook, dat men met pijpen en handtrommels voor hen zou heen wandelen en de ganse weg langs spelen tot aan de stad Mensziel toe. Dus gebeurde hun, wat zij zich nooit hadden kunnen inbeelden.

De Prins liet ook de kapitein Geloof roepen en beval hem met enige van Zijn officieren met vliegende vaandels voor de waarde mannen van Mensziel heen te marcheren tot in de stad. Gaf hem ook last op dezelfde tijd als de heer Registreerder het algemeen pardon op las in de stad Mensziel, met vliegende vaandels met duizend die hem volgden in de Oogpoort te trekken. En zo verder de hoge straat van de stad op te marcheren op de poorten van het kasteel aan den dat in bezitting te nemen tegen de dag dat zijn heer daar kwam. Daarenboven gebod Hij ook dat hij zou zeggen dat kapitein Oordeel en kapitein Uitvoering de burcht en bolwerken aan hem zouden overleveren, van Mensziel aftrekken en met alle man in het leger en tot hun Prins zouden wederkeren. Dus werd de stad verlost van de vreze der vier eerste kapiteins huns volks.

Nauwelijks waren ze dan in gehoorzaamheid aan Immanuël voor de Oogpoort of het arme en bevende Mensziel maakte een gejuich zo sterk, dat zelfs de kapiteins in des prinsens leger opsprongen. En ach, arme harten, wie kon hier ook kwalijk van spreken, nademaal hun dode vrienden nu weder het leven gekregen hadden, want het was hun als een leven uit de dood, hun oudsten in zulke luister en glans te zien. Ze hadden niets verwacht dan bijl en blok, maar in blijdschap en vreugde, troost en verkwikking en zulke aangename muziek dat een zieke er gezond van zou worden, vergezeld hen.

Gekomen bij de bewelddagden, groetten zij de-

zen met de woorden: „Welkom, welkom, en gezegend is Hij die gespaard heeft. Wij zien,” zo voegden zij daarbij, „dat het wel met u is, maar hoe zal het gaan met de stad Mensziel, zal het daar ook zo goed mee af lopen?”

Toen antwoordden de heer Registermeester, Consciëntie en de heer Verstand: „O, boodschap! Blijde boodschap! van het goede en van grote vreugde voor het arme Mensziel!” Nu heeft de stad een geweten dat gereinigd is door het bloed van Christus. En het verstand heeft van de Vader der heerlijkheid de Geest der wijsheid en der openbaring in Zijn kennis ontvangen.

Daarop hieven zij een ander gejuich aan, een gejuich dat de aarde deed daveren. Daarna vroegen ze wat meer in het bijzonder, hoe de zaken in het leger gingen en welke boodschap zij van Immanuël aan de stad hadden. Zij nu verhaalden alles wat hun in 't leger was wedervaren en wat de Prins hun gedaan had. Dat alles deed de stad Mensziel verwonderd staan over de wijsheid en goedertierenheid van Prins Immanuël.

Toen de morgen gekomen was verschenen de heren Verstand, Wil en Geweten op de tijd die de Vorst hun besteld had op de markt, waar de stedelingen hen opwachten. Zij droegen het sieraad en spreidden die heerlijkheid ten toon, die de Vorst de vorige dag op hen gelegd had en die op dit ogenblik de straten door haar glans als verlichtten.

De registermeester opstaande en met zijn hand wenkende dat men zwijgen zou, las met verheven stem het pardon, de brief van Immanuël. Maar toen hij kwam tot de woorden: „De Heere, Heere God, genadig, vergévende de overtredingen, de ongerechtigheden en zonden,” konden zij hun blijdschap niet langer bedwingen. De inwoners bogen zich wel zevenmaal met hun aangezichten naar Immanuëls legertent. Luidkeels juichende van vreugde en riepen: „Dat Immanuël eeuwig leve!” In gehoorzaamheid aan Immanuël begonnen de jongelieden de klokken te luiden en het volk zong onder het geluid van de klokken tot verheerlijking van de grote Koning El-Schaddai daar Hij door Zijn Zoon en door Zijn Geest de stad zo wonderlijk had verblijd.

Nijkerk.

R. Kok

Naar de katechisatie

130

VAN DE GOEDE WERKEN (3).

In de derde plaats moeten goede werken gedaan worden: tot Gods eer. Dit is dus het doel of oogmerk der goede werken.

We hebben in onze vorige les gewezen op het verschil-tussen goede werken in de algemene zin, b.v. de naastenliefde enz. als burgerlijk goede werken, krachtens Gods algemene goedheid. Hiervoor geldt ook de eis van Gods Woord, dat zij ook tot Gods eer moeten verricht worden. Maar we weten het, van nature is Gods eer niet het doel van de mens, hij heeft zichzelf op het oog. Hij mist ook de rechte wortel, waaruit de geestelijk goede werken opbloeien, namelijk: het ware geloof!

Wanneer echter Gods Geest de mens wederbaart, levendmaakt, dan werkt Hij het beginsel van het nieuwe leven in het hart, waardoor de uitgangen van het hart heengericht worden naar den Heere en naar Zijn dienst. Dan worden ook de vruchten van het geloof openbaar, de kinderlijke vreze des Heeren in een Godvruchtige levenswandel. En daarin wordt de Heere verheerlijkt. Dat is het allervoornaamste. „Al wat Gij wrocht, zal juichen tot Uw eer.” Ps. 145. Jezus heeft Zelf van Zijn discipelen verklaard in Mattheus 5: „Gij zijt het zout der aarde; gij zijt het licht der wereld; een stad boven op een berg liggende, kan niet verborgen zijn, noch steekt men een kaars aan en zet die onder een korenmaat, maar op een kandelaar en zij schijnt allen, die in het huis zijn. En dan laat Christus hierop volgen: laat uw licht also schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken. En dit geldt al Gods kinderen.

Zo schrijft de apostel Petrus in zijn eerste algemene zendbrief, hoofdstuk 2 : 12: „En houdt uwe wandel eerlijk onder de heidenen, opdat in hetgeen zij kwalijk van u spreken als van kwaaddoeners, zij uit de goede werken, die zij in u zien, GOD verheerlijken mogen in de dag der bezoeking.” En in I. Kor. 10 : 31 schrijft de apostel Paulus: „Hetzij dan, dat gijlieden eet, hetzij

dat gij drinkt, doet het alles ter eere Gods.”

Wat een dure roeping legt de Heere Zijn volk op. Maar hoe staat het vaak met de **BELEVING** van deze roeping? Ach, dan moet dat volk zich wegschamen voor Gods Aangezicht, wanneer het ziet op de afmakingen ten deze. En daarvoor zijn allerlei oorzaken: wereldsgezindheid en gelijkvormigheid, ver van den Heere afleven, meer druk zijn met zoveel, wat toch zo onbelangrijk is. Moest de dichter van psalm 119 niet klagen: „hoe kleeft mijn ziel aan 't stof”. En als Gods kind dit alles dan maar tot schuld mag worden, zal het met die dichter belijden: „ai zie mijn nood; herstel mij, doe mij naar Uw Woord' herleven.” Dan komt het weer op de rechte plaats: in verootmoediging voor den Heere. Maar het kan dikwijls zo traag en lauw zich openbaren. Wat zou het in deze tijd van zoveel afval en veroppervlakkiging toch gewenst zijn, dat Gods kinderen meer de kinderlijke vrees des Heeren zouden openbaren in handel en wandel! Zal daartoe de verdrukking der tijden moeten gaan dienen, om dat volk weer op de rechte plaats te brengen? En dient daartoe niet ook de persoonlijke druk, de kastijdende Hand' des Heeren? Dan zegt diezelfde dichter van psalm 119: „'t Is goed voor mij, verdrukt te zijn geweest, opdat ik dus Uw Godd'lijk recht zou leren.”

Ja, wanneer de eere en verheerlijking Gods op het hart gebonden wordt van hen, die de Heere vreezen, zal het de levende behoefte des harten worden met Paulus in te stemmen: „Ik jaag ernaar, of ik het ook grijpen mocht, waartoe ik van Christus Jezus ook gegrepen ben.” Phil. 3 : 12.

De Godvruchtige betrachting van goede werken is ook zeer profijtelijk ten opzichte van de naaste. De Katechismus schrijft daarvan in Zondag 32: „En dat door onze Godzalige wandel onze naaste voor Christus gewonnen worde.”

Zo lezen we in Zacharia 8 : 23: „Alzo zegt de Heere der heirscharen: het zal in die dagen geschieden, dat 10 mannen, uit allerlei tongen der heidenen grijpen zullen, ja, de slip van een Joodse man, zeggende: wij zullen met ulieden gaan, want wij hebben gehoord, dat God met ulieden is.”

Maar de godvruchtige beoefening van goede werken is ook profijtelijk voor de ware christen zelf. De Heere geeft daarover getuigenis in het hart, Zijn welgevallen, Zijn vrede. We lezen in Hebr. 11, bij Abel's meerdere offerande dan Kain, bij Henoch's wandel met God. Van Abel: „alzo God over zijn gaven getuigenis gaf. Van Henoch: „want vóór zijn wegneming heeft hij getuigenis gehad, dat hij Gode behaagde.”

Onze Heidelberger zegt in Zondag 32 ten opzichte van de noodzakelijkheid van het doen van goede werken, (vraag 86) „Daarna ook, dat elk bij zichzelf van zijn geloof uit de vruchten verzekerd zij.”

Er is een „staats-verzekering” en een „stands-verzekering” bij Gods kinderen. Over de „stands-verzekering” gaat het hier in het antwoord op vraag 86. Wat is die verzekering „uit de vruchten van zijn geloof”?

Zij bedoelt niet een zekere conclusie-trekken, in deze zin: ja, zo zegt men, ik heb ook wel eens dit of dat mogen beleven en daarom mag ik geloven, dat ik geen vreemdeling van het genade-werk ben. Maar zulk een redenering is misleidend. Uit de vruchten van het geloof verzekerd zijn wijst op de dadelijke beleving van de godvruchtige wandel. Op die ogenblikken valt alle veroordeling weg. De liefde Gods vervult dan het hart en die neigt het hart tot hartelijke wederliefde tot God en tot Zijn dienst. Dan is er geen twijfel. Dan wordt beleefd, wat de dichter van psalm 119 zingt:

„Wat vreê heeft elk, die Uwe wet bemint!
Zij zullen aan geen hinderpaal zich stoten.
Ik, Heer', die al mijn blijdschap in U vind,
Hoop op Uw heil met al Uw gunstgenoten;
'k Doe Uw geboën oprecht en welgezind;

Uw liefdedienst heeft mij nog nooit verdrotten.”
Wat doet de Heere dan Zijn rijke gunst en vrede ervaren. Men zou zulk een aangename gesteldheid wel willen vasthouden. Maar ach, de praktijk is helaas anders. Er kan zoveel bestrijding op volgen en inzinkingen, waardoor de dadelijke beleving belemmerd wordt, onder de as komt. Dan wijkt de troost van de zekerheid. Daarom zong die dichter van psalm 63: „Och, wierd ik derwaarts weêr geleid; Dan zou mijn mond U d'eere geven.”

Lezer(es) wat is uw levensdoel? Waarmede is uw

leven vervuld? Een kwade boom kan geen goede vrucht voortbrengen, zegt Christus Zelf. Van nature brengen we kwade vruchten alleen voort. „Burgerlijk” goede werken zijn noodzakelijk. Het is niet om het even hoe men leeft. De Heere geeft zelfs ook Zijn zegen op de onderhouding van Zijn inzetten. Maar dit is niet genoeg voor de eeuwigheid. Wij moeten OVERGEPLANT worden en ingelijfd in de ware Wijnstok, Jezus Christus, om „geestelijk goede werken” te doen en ware vrucht voort te brengen, de vruchten des Geestes. De inlijving heeft plaats in de wedergeboorte. Smeken we om die weldaad! En sta degene, die de Heere vreest toch meer naar het opwassen in de genade en kennis van de Heere Jezus Christus! Dan zullen de vruchten des geloofs niet ontbreken. „Alle rank, die in Mij geen vrucht draagt, die neemt Hij weg, en alle, die vrucht draagt, die reinigt Hij, opdat zij meer vrucht drage.”

Het is de les, die de Heere al Zijn volk leert: „Uit u in der eeuwigheid geen vrucht”, maar ook: „En uwe vrucht is uit Mij gevonden.”

Urk.

v. L.

Hoe staan we heden tegenover het getuigenis van 1953?

Na bespreking van de instructie van het de P.S. van het Zuiden gaf de Synode van 1953 een commissie de opdracht tot opstelling van een concept-getuigenis. In de commissie hadden zitting: ds. P. de Smit, ds. G. Bilkes, ds. M. Baan, ds. W. Kremer, oud ds. G. Wisse, Prof. L. H. v. d. Meiden. Na enkele redactionele wijzigingen werd het concept-getuigenis unaniem aanvaard en besloot de Synode het te doen uitgaan tot al de kerken (art. 130 acta Synode). Aan de kerken werd verzocht om dit Getuigenis op Zondag 20 September van de kansel te doen voorlezen. Een goed geformuleerd en geargumenteed getuigenis deed de Synode horen, hetwelk de bedoeling van de instructie van de P.S. van het Zuiden en het rapport van de Classis Dordrecht weergaf. Alle synodeleden hebben hun instemming met het Getuigenis betuigd.

Wanneer U het Getuigenis met aandacht gelezen hebt, dan hebt U vernomen, dat alle leden diep onder de indruk waren van de ernst der huidige geestelijke situatie in onze Kerken en verontrust over de hier en daar zich voordoende verschijnselen van inzinking, vervlakking en zelfs van tegenstand ten opzichte van de praktijk der godzaligheid. Geconstateerd werd een verslapping van de ernst in de behandeling van de toebetrouwde zielen. Men riep op om op en onder de kansel en in al de ambtelijke arbeid diep doordrongen te zijn van het tijdelijk en eeuwig wel, zowel der bekeerden als der onbekeerden, opdat toch vooral het onderscheidend, ontdekkend, onderwerpelijk en bevindelijk element in de prediking, catechisatie, huisbezoek etc., krachtig aanwezig zij. Verschillende elementen worden verder genoemd, die in de prediking niet mogen ontbreken. Elementen tot ontdekking van de zondaar en tot onderwijs in het geestelijke leven.

In de prediking moet uitkomen het soevereine genade-werk Gods in Christus. Het werk van God voor en in de zondaar door de Heilige Geest. Er moet een prediking zijn van zonde en genade. Een prediking van de noodzakelijkheid der wedergeboorte. Van bekering. Van het leven door Gods genade, uit de Drieënige, verzoende en genaderijke Verbonds-Jehovah. Een prediking waarin uitkomt, wat het vrezen van de Heere is. Een prediking, waarin verkondigd wordt, dat het noodzakelijk is, dat we in de bevindelijke weg leren, dat we God kwijt zijn en van nature in een verbroken werkverbond liggen, dood door zonden en misdaden en we alleen door een oprecht geloof Christus en al Zijn weldaden deelachtig kunnen worden. Door zulk een prediking zal dan ook de toegang tot het Heilig Avondmaal zowel worden beperkt, als ook op goede gronden ontsloten. Al deze zaken treffen we in het Synodaal Getuigenis aan. Zaken, waarmede wij zelf van harte instemmen. Toen dit Getuigenis tot de kerken kwam was het 1953 en nu is het 1973. We leven dus twintig jaar verder. Wanneer we nu luisteren en lezen, luisteren, naar hetgeen gehoord wordt en lezen, hetgeen gepubliceerd wordt dan vragen we ons wel

eens af, wat heeft dit Getuigenis gedaan in onze kerken. Met deze opmerking generaliseren we niet. Er wordt nog gepreekt en gewerkt naar het Getuigenis aangeeft. Toch valt er een teruggang te constateren. De vervlakking is toegenomen en de schriftuurlijk-bevindelijke prediking is op retour. Dit moet met droefheid geconstateerd worden. Hierin ligt o.i. ook de diepste oorzaak van de verdeeldheid, die er is in de kerken. Er is geen eenheid meer in de prediking. Wanneer alle predikanten honoreerden in hun prediking, wat het Getuigenis aangeeft, dan zou er eenheid zijn. Die eenheid zou ons kerkelijke leven ten goede komen en er zou van onze kerken veel uitgaan in kerkelijk Nederland.

Een wezenselement van onze kerken is altijd geweest, de schriftuurlijk-bevindelijke prediking. Die prediking trok aan, vandaar dat in het verleden zich zovelen bij de kerken hebben aangesloten. Die prediking deed, door Gods genade, zijn kracht in harten van mensen. Wanneer heden zulke prediking ontbreekt, dan breekt men met het verleden. Nu kan opgemerkt worden, maar er zoveel zaken, die heden onze aandacht moeten hebben, waarvan men in het verleden niet wist. Of dit geheel waar is, geloof ik niet. Er is uiteindelijk niets nieuws onder de zon. In Gods Woord en de historie der kerk kunnen we vinden, wat we heden in de kerken, in kerkelijk Nederland horen. Het huidige tijdsbeeld en de ontwikkeling in Nederland, ook op kerkelijk gebied, zou ons des te meer moeten nopen om met Gods hulp, krachtiger te prediken. Schriftuurlijk-bevindelijk. Die prediking is niet ouderwets. Die prediking is de oude prediking. Een prediking naar Gods Woord. Een prediking, die ook doorklonk in de prediking van de reformatoren. Een prediking, die we vernemen uit de preken van de mannen der nadere reformatie. Een prediking, die zijn kracht heeft gedaan in de dagen van de afscheiding. Wil onze kerk, willen onze kerken nog toekomst hebben, zal die prediking verkondigd moeten worden. Waar de bevindelijke kennis van Gods Woord niet gepredikt wordt, vervreemdt de gemeente van het Evangelie. Daar wordt de „verborgenheid des Heeren” niet meer verkondigd en zien we, dat waar eerst een bloeiende gemeente was een gemeente komt, zonder leven uit en door de Geest.

Met het wegsterven van de bevindelijke prediking en het bevindelijke leven der gemeente, gaat de kerk insinken. Want daar ontbreekt de toepassing van de H. Geest. Daar gaat de kerk ook onder in de wereld of neemt de wereld almeer in trek in de kerk. Daar wordt gezien een verwereldlijkt christendom. Een christendom geïnfecteerd door de tijdgeest. Daar is dan ook geen geestelijke onderscheidende kennis meer en aanvaardt men in de kerk als gelovigen, wie dat niet zijn. Terrecht werd eens opgemerkt: „Niet het objectieve Woord zonder de toepassing, de schriftuurlijke toepassing, houdt de kerk in stand, maar het Woord met de daarop volgende innerlijke beleving van het objectieve Woord”. Onze kerken worden niet gediend met geleerde of actuele preken, maar met een eenvoudige, duidelijke vertolking van Gods Woord. Een prediking, waarin het menselijk hart in zijn verhouding tot Gods wet en Zijn genade wordt blootgelegd en getuigend vertolkt wordt de noodzakelijkheid van hartelijke kennis der zonde en der geestelijke worsteling om en met Christus en God in Christus. Die prediking gaat ook in op de persoonlijke geestelijke ontmoeting met Christus en in Hem met God en het leven des geloofs in Hem. Zij gaat ook in op de persoonlijke verzoening met God in het bloed van Christus, zoals de Geest ons daarin doet delen. Zo wordt recht gedaan aan wat er staat in het bevestigingsformulier van dienaren des Woords: „dat zij des Heeren Woord, door de Schriften der Profeten en Apostelen, grondig en oprechtelijk aan hun volk voordragen en het toeëigenen zo in het gemeen, als in het bijzonder, tot nuttigheid der toehoorders, met onderwijzen, vermanen en bestraffen naar eens iegelijks behoefte, verkondigende de bekering tot God en de verzoening met Hem door het geloof in Jezus”.

Door deze prediking alleen, in de lijn die het getuigenis van 1953 aangeeft, zal er eenheid komen en anders niet. Het uit elkaar groeien, wat nu reeds gezien wordt, zal zeker gaan toenemen, wanneer we elkander niet vinden in het getuigenis van 1953.

M. C. Tanis

Ontmoetingsdag te Dordrecht

D.V. 28 APRIL 1973.

We vermoeden, dat velen ons blad bij de verschijning van een nieuw nummer al eens ter hand genomen hebben om te zien, of er al een bericht in was opgenomen omtrent een volgende ontmoetingsdag. Steeds weer is gebleken, dat deze dagen in een behoefte voorzien en dat velen er naar uitzien. Uit de steeds toenemende belangstelling blijkt duidelijk, dat deze ontmoetingsdagen er bij de vrienden en vriendinnen van „Bewaar het Pand” ingaan. Dit geeft ons vrijmoedigheid om op de ingeslagen weg voort te gaan.

De kerkeraad van de Chr. Geref. kerk te Dordrecht-centrum heeft zijn kergebouw weer te onzer beschikking gesteld. Daar zijn we dankbaar voor. Dit gebouw leent zich voor ons doel uitstekend. Het is gunstig gelegen voor grote delen van het land en gemakkelijk te bereiken langs allerlei goede verkeerswegen. En ook de bezoekers per trein komen niet ver van het kerkgebouw de stad in.

Als datum hebben we weer gekozen de eerste zaterdag na Pasen, dus D.V. 28 april a.s.

De morgensamenkomst zal aanvangen om half 11. Deze wordt door ondergetekende geopend. Daarna zal Ds. Van der Ent spreken. Vervolgens komt er nog een slotwoord van Ds. A. van der Weerd. Er zal pauze zijn van ongeveer 12 — 2 uur. Dan bestaat er gelegenheid om meegenomen broodjes te gebruiken. Er wordt weer gratis koffie beschikbaar gesteld.

De midagsamenkomst zal worden geopend door Ds. Kok. Daarna zal Ds. Van Leeuwen aan het woord komen. En Ds. Tanis zal de dag sluiten. Dat zal dan ongeveer om 4 uur zijn. Er bestaat dus voldoende gelegenheid ook voor hen die van heel ver komen weer tijdig thuis te komen.

Laat men nu al deze dag reserveren. Vorige keren zijn er uit verschillende plaatsen autobussen vol met belangstellenden gekomen. Dat was te danken aan het initiatief en de arbeid van sommigen, die zich daarvoor inspanden. We hopen, dat er nu nog meer gevonden worden, die in verschillende plaatsen daarvoor aan de slag gaan.

U vraagt mogelijk of het de bedoeling is om ook nog een tweede ontmoetingsdag te houden. Nu, dat is wel het geval, maar daarover kunnen nog geen mededelingen worden gedaan. Alleen kunnen we de datum noemen, die al bepaald is, namelijk D.V. zaterdag 25 augustus a.s.

We hopen, dat we er weer velen in Dordt mogen begroeten en dat we daar in 's Heeren gunst mogen samen zijn tot versterking van de binding aan Gods Woord en de oude Gereformeerde beginselen.

B.

Voor de jeugd

Beste Jongelui!

Het is voor de verzorger van deze rubriek niet altijd eenvoudig om op alle vragen die hem worden gesteld, een passend antwoord te geven. Want er zijn zoveel problemen waarover op zo heel verschillende manier gedacht wordt. Als men dan over een bepaalde zaak gaat schrijven, loopt men gevaar dat de één gaat zeggen: Daar ben ik het roerend mee eens, terwijl de ander zegt: Daar ben ik het helemaal niet mee eens. Een derde zoekt weer een tussenweg en is vóór noch tegen. Het komt hem allemaal als van ondergeschikt belang voor. Hij vindt het zonde van de tijd die er aan besteed wordt en van het papier dat er voor gebruikt wordt.

Waar ik het nu over heb moet, dat is over het lange haar. En dan ditmaal niet over het haar van de meisjes of de vrouwen, waar in vroeger jaren al zo veel over te doen is geweest, maar over het haar van jongens en ook wel mannen.

Het is een bekend feit dat er tegenwoordig heel veel jongens zijn, die hun haren laten groeien. Laatst kwam ik bij de kapper die mij vertelde, dat er van de jeugd tussen de 15 en de 25 jaar bijna niemand meer in zijn zaak kwam. —

De tijden veranderen en wij ook, zo wordt wel eens gezegd en tot op zekere hoogte moet dit worden toegegeven. Ik zeg: tot zekere hoogte, omdat de mens in zijn wezen altijd zichzelf gelijk blijft. Hij is een gevallen mens.

Ik heb de tijd gekend, dat het haar van de jongens of laat ik maar zeggen van de jongelui van het mannelijke geslacht, zo kort mogelijk werd geknipt. Men noemde dat millimeteren. Daar waren natuurlijk nog heel wat variaties op. Want als men klein was, dan werd men meestal zonder meer kaal geknipt. Dit was ook goed, in de strijd tegen het ongedierte, wat zich vroeger nog al eens op de hoofden van de jongelui bevond. Men kon ook een kuifje laten staan wat heus niet onaardig stond. Werd men wat ouder dan liet men in het vrij kort gehouden haar een scheiding aanbrengen of het werd in zijn geheel achterovergekamd. Ook had men nog het zogenaamde brosmodel. Dat is een hoofd waarop alle haren als stekeltjes overeind stonden. Elk had ook toen zijn smaak. Schier niemand viel daarover. Alleen, wanneer je haren wat te lang begonnen te worden, en dat was dan nog zeer kort naar de begrippen van nu, vroeg men wel eens aan je, of je een kwartje moest hebben om naar de kapper te gaan, dan wel of men een kollekte voor je houden moest. De ouderen zullen deze dingen zich nog wel herinneren. Als je bij de kapper kwam, dan wist je voor een kwartje alles. Ook waren er kappers, die het in mijn jeugd nog goedkoper deden, b.v. voor twintig cent en dan kreeg je, als je roken mocht, nog een sigaar toe. Mocht je niet roken dan werd je met een rolletje pepermunt naar huis gestuurd.

Doch onze jonge mensen leven in een heel andere tijd. Een tijd waarin er een zeker wedijver is, om het haar zolang mogelijk te hebben en te houden. Dit probleem heeft in menig gezin al een bron van ellende gevormd. De jongelui moesten dan naar de kapper en dan liet men het „stiekum” iedere keer een beetje langer knippen. Dat klinkt natuurlijk een beetje gek, maar jullie begrijpen wel, wat ik daarmee bedoel. Nu kun je daar verschillend over oordelen. Waar liggen de grenzen?

Ik zal niet één jeugdige vriend veroordelen wanneer hij zijn haar niet laat millimeteren, zoals vroeger de gewoonte, „mode” was, als hij het haar keurig verzorgt. Ik geloof niet dat men dan in strijd handelt met het woord van God.

Doch het wordt anders wanneer het haar zo lang gehouden wordt, dat men op een vrouw gaat gelijken. Dan wil ik hier maar heel eenvoudig de schrift laten spreken. 1 Cor. 11, dat vroeger (waarom nu niet meer?) heel dikwijls aangehaald werd, omdat men daarmee de vrouwen wat te zeggen had, kan ook worden aangehaald omdat het de mannen wat te zeggen heeft. Paulus toch schrijft in 1 Cor. 11:14: „Of leert u ook de natuur zelve niet, dat zo een man lang haar draagt, het hem een oneer is, maar zo een vrouw lang haar draagt, dit haar ene eer is, omdat het lange haar haar voor een deksel gegeven is?” Ik zou zeggen, dit is toch duidelijk genoeg? Wat moet ik daar nu eigenlijk nog aan toevoegen?

Als onze jonge vrienden zich heel eenvoudig aan de H. Schrift houden, dan behoeven ze heus niet voor „gek” te lopen, zoals dat nogal eens gezegd wordt, en dan wordt daar in menige huiselijke kring een bron van ellende mee voorkomen. En wat nog meer zegt: Heel veel zonden worden er mee voorkomen. Want als de ouders zich boos maken terwijl de kinderen met hun wederstrevigheid daar de oorzaak van zijn, wie is er dan met de lange haren het meest gediend? Ik dacht dat een kind hier wel het antwoord op geven kon. De duivel, dit hebben wij al meer geschreven, is erg listig. Hij maakt overal gebruik van, zelfs van de haren, om twist en tweedracht te zaaien. Om jong en oud tegen elkaar op te zetten. Het is uiteindelijk allemaal een gevolg van het zich niet houden aan het Woord des Heeren, hetwelk een lamp is voor de voet en een licht op het pad.

Tendese mocht jong en oud wel voor de aandacht hebben, wat er staat in Ps. 119:4-5: „Gij hebt geboden dat men Uw bevelen zeer bewaren zal. Och dat mijne wegen gericht werden om Uwe inzettingen te bewaren.”

Nu weet ik wel, dat als men verkeerd wil, men met jonge mensen vandaag de dag niet zo gauw klaar is. Want als men de Schrift laat spreken en men is een beetje bij de tijd, dan komt men met een werk van b.v. Vader Brakel, die zijn „Redelijke Godsdienst” heeft geschreven. Daar staat een foto van hem in, met zeer lange gekrulde haren. Zo is niet alleen vader Brakel afgebeeld, maar zo kan men van zovelen, die de naam van godzalig hebben gedragen en nog dragen, portretten laten zien, met lange haren, gepoederde pruiken enz.

Wanneer onze jonge mensen met dergelijke voorbeelden aankomen, kun je er natuurlijk je niet van af maken door te zeggen: Dat was toen zo, in die tijd. Want dat bevredigt niet. Want dan zeggen onze jonge mensen, logisch: We leven nu in deze tijd. We moeten nooit de tijd de stijl aan laten geven, daar waar het woord van God zich duidelijk uitsprekt. En dan zeg ik, zonder meer: Op dit punt waren onze „oudvaders” ook de plank mis. Eerlijk is eerlijk. Geen tweërlei weegsteen, en geen tweërlei efa. Want beiden zijn de Heere een gruwel.

Ik zou ten deze willen zeggen tot degenen, die de oudvaders gebruiken, om daarmee hun m.i.z. zondige praktijken goed te praten: Doe ten deze niet naar hun daden, wat de haren betreft, maar naar hun woorden en volgt hun geloof na.

Hiermede zet ik achter deze „harengeschiedenis” maar een punt, in de hoop dat het voor deze of gene toch nog wat goeds tot inhoud heeft gehad.

Dezelfde schrijver over de „haren”, vroeg ook mijn oordeel over de T.V.

Ten deze zou ik hem willen verwijzen naar datgene wat anderhalf jaar geleden, daarover door mij geschreven is. Ik mag hem misschien er wel bij vertellen, gehoord te hebben van iemand, die van plan was om een T.V. te kopen. Doch hij kreeg, voordat hij daartoe overging, van bevriende zijde, ons blad te lezen, waarin dat artikel over de T.V. stond. Het had tot resultaat, dat hij er van af zag, om zo'n ding te kopen en abonnee werd op ons blad. Dus, wie weet, waarde broeder, die al zoveel voor ons blad gedaan heeft, of

het her-lezen niet tot gevolg heeft, dat er nog meer abonnees komen. We zijn over de gang van zaken wat ons blad betreft wel erg tevree, maar voldaan.....? Aan u en alle andere lezers en lezeressen nu maar weer het woord. Ik bedoel: de daad! Elke abonnee wint een abonnee. Eén en één is twee. Twee en twee is vier. Vier en vier is acht enz. Daarin ligt ten slotte een deel van onze kracht.

Met hartelijke groeten jullie aller vriend

Ds. H. C. v. d. Ent

Voor Uw gezondheid of vakantie :
PENSION - RUSTOORD
„REPOS AILLEURS”
Driebergen - Telefoon 03438 - 2466.

Het adres voor al Uw
GOEDE BOEKEN
lees- en prekenboeken, bijbels (uitsluitend statenvertaling) en psalmboekjes is

G. KOOL

Stationssingel 50 - Veenendaal
Telefoon 08385-13978 - Postbus 177

(Uw bestelling ongefrankeerd: antwoordnr. 77)

Voor bijbels, boeken en muziek
Is **LINDENBERG** uniek!

Grote voorraad-snelle levering,
ook van de allernieuwste uitgaven

LINDENBERG'S BOEKHANDEL
Slaak 8 (postbus 4209) - Rotterdam 16
Telefoon 010-128934

MEDEDELING

Wij hebben beslag weten te leggen op een groot aantal kruidenrecepten. Thans reeds meer dan 40 samengestelde soorten uit voorraad leverbaar.
Kuur voor een maand f 8,50 (geen bijkomende kosten!) Wilt U eerst inlichtingen, vraag dan gratis brochure aan!

DROGISTERIJ SIKKING
Barneveldstraat 5 Haarlem
Telefoon: 023-312882
b.g.g. 324606 - Giro 190609

Nieuwe langspeelplaten van GOUDEN HARPEN verschenen!

GH/54 Avondklokken. Het bekende koor „Vox Jubilans” uit Waddinxveen o.l.v. Andries Noordegraaf, m.m.v. Feike Asma, orgel en Cor Niessen, bas-bariton, met o.a. De heilige stad, Ps. 84, 23, Gouden Harpen ruisen f 16,90
GH/55 Kinderkerst. Unieke plaat van kinderkoren uit Katwijk aan Zee, o.l.v. Dirk van Vliet, m.m.v. Herman van Vliet orgel. Ds. H. Rijksen leest het Lukasevangelie en vertelt een boeiend kerstverhaal. Voor iedereen f 14,90
GH/56 Gij zult mij leiden door Uw raad. Gemeentezang en kinderkoor van de Herv. Gem. van Andel, N.-Br., o.a. Psalmen 43, 119, 139, 25, 123, 72 en koor Heer' wees mijn Gids, de Vreemd'ling van Galilee f 14,90
GH/10 Ds. J. van Sliebrecht te Bilthoven en **Ds. R. Boogaard** te Leiden houden ieder een fijne meditatie, getiteld: „De stervensroep van een christen” en „De vleeswording van het Woord”, met bijpassende psalmen f 14,90
Franko thuis voor de feestdagen, daarom nu snel bestellen!

GOUDEN HARPEN B.V.

Postbus 135 - Lisse - Telefoon (02521) 14543/14215 - Giro 239.80.80

BARENDRECHT

Het bestuur van de **Vereniging voor Christelijk Onderwijs op Reformatorische Grondslag** vraagt wegens uitbreiding m.i.v. 1 augustus 1973 een

ONDERWIJZER(ES)

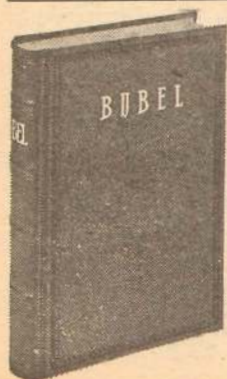
van positief christelijke beginselen.

Voor klas 2 of 3 van haar basisschool.

De Gemeente verleent alle medewerking bij het verkrijgen van een woning. Het verplaatsingskostenbesluit is van toepassing.

Inlichtingen bij het Hoofd der School: A. Kik, telefoon 01806 - 68 86.

Sollicitaties aan de secretaris van het bestuur: Kruisemunthof 18, BARENDRECHT.

Voor al uw boeken, bijbels en psalmboeken

BELEEFD AANBEVELEND

Boekhandel Van Leeuwen

Postbus 39, Urk

Telefoon 05277 - 17 83

Na 7 uur Tel. 05277 - 15 93

